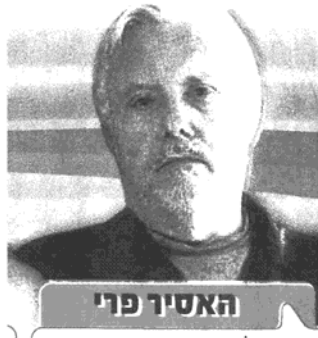
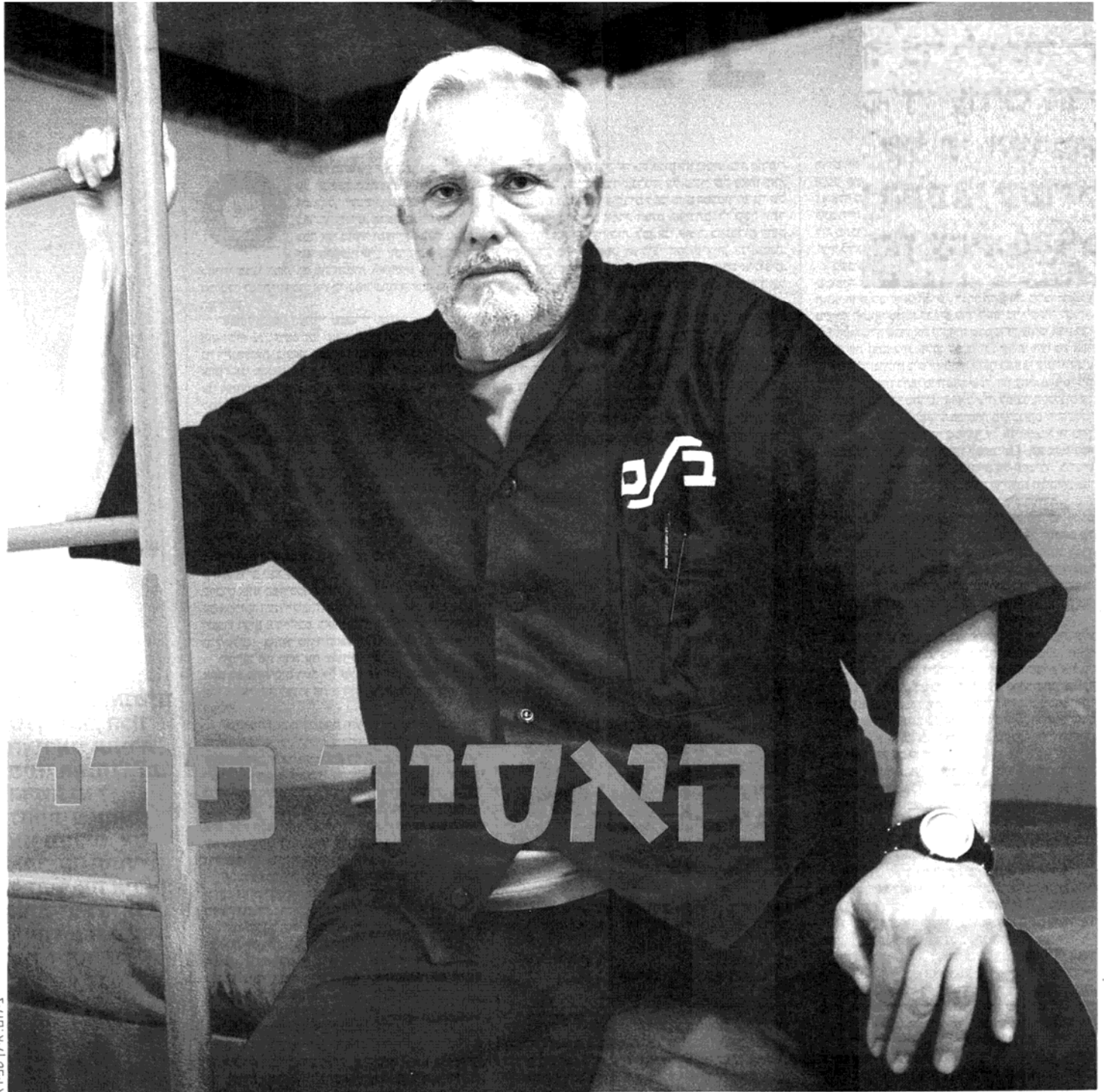

26.41x37.07	31	עמוד 10	ידיעות אחרונות - המוסף לשבת	08.05.2009	17822547-6
פנסיה גרמנית ישראל פרי אירגון לטימוש אמנה עם גרמני - 81450					

האסיר פרי

ישראל פרי, שהורשע בגניבת מיליונים, מדבר מהכלא המוסף לשבת

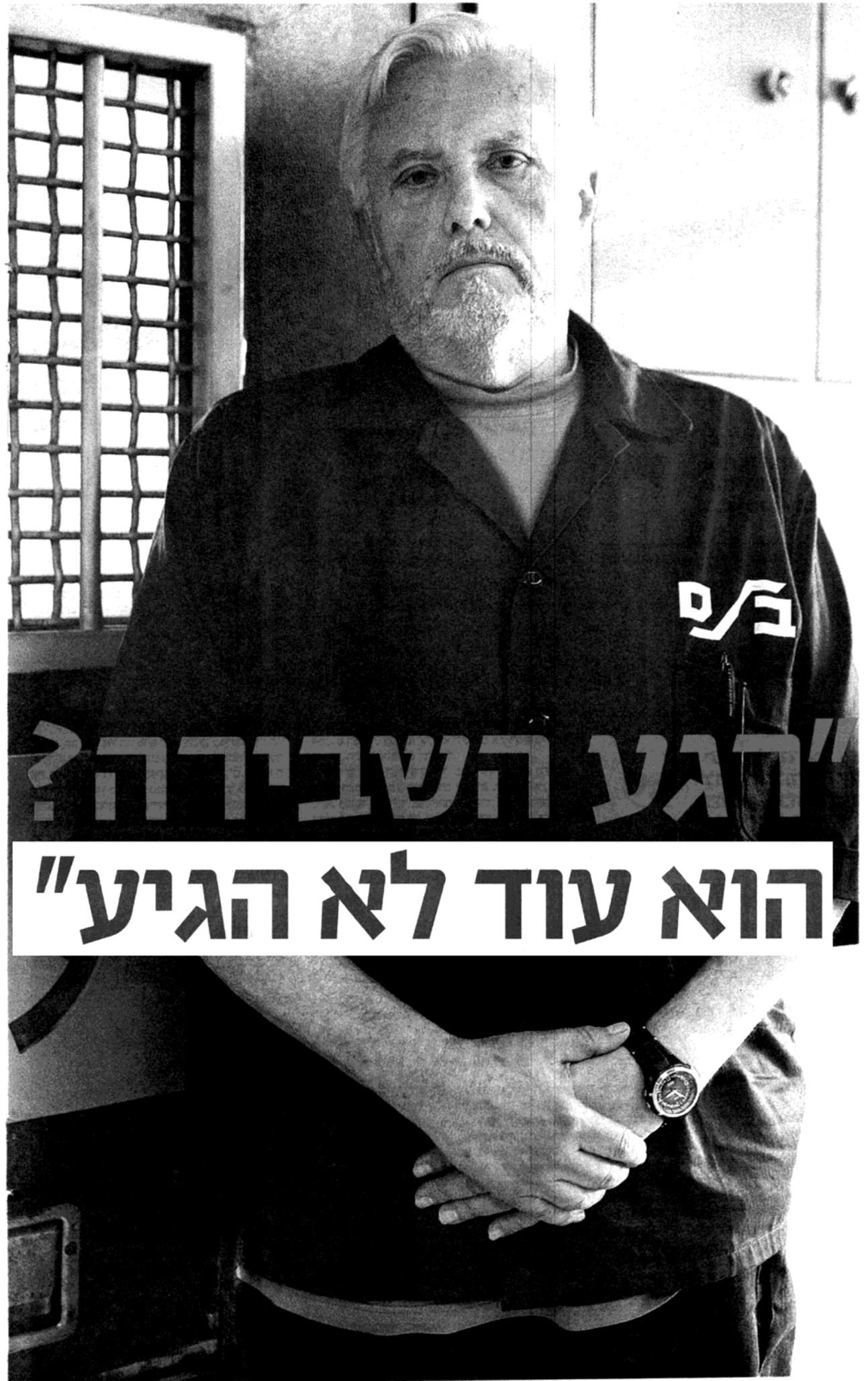

האסיר פרי

הנה ישראל פרי, שהורשע בגניבת מאות מיליוני מארקים בפרשת הפנסיה הגרמנית. היום הוא "אסיר בסכנה גדולה לבריחה". האזיקים? לא נוח. הריחוק מהמשפחה? קשה. אבל להישבר? בטח לא לפני עוד קרב משפטי. ולהביע חרטה? אין על מה. ראיון ראשון מהכלא

עופר פטרסבורג, עינת פישביין

צילום: אילן ספירא

"אין הבדל בין אדם שבא מדירת שיכון לכלא לבין מי שבא מדירה מפוארת. זה כמו שהולכים למילואים, ולא משנה מאיפה באת. כל מה שהיה לי חסר, אבל הדבר היחיד שחסרונו מעיק עליי הוא החופש"

"נעצרת בחשד שאני מנסה לברוח דרך הים. אמרו שרכשתי תיק גדול ועמדו להכניס אותי אליו ולהבריח אותי בצוללת. נו, אם מישהו יצליח להכניס אותי לתיק יד, נראה איך אני אעבור בפתח הצוללת"

"הגע השבירה?"

הוא עוד לא הגיע"

"כנראה הייתי צריך לעשות אחרת, אבל אני לא יודע איך. ברור שאני עושה טוב ומקבל רע. גם עשיתי משהו חשוב לאנשים, גם הרווחתי ביושר כסף טוב וגם גרמתי לכניסת הרבה מטבע זר למדינה"

ישראל היא הבית שלך?
בשנים האחרונות ישראל היא מקום שפחות אהבתי. בילינו כאן חרשים שלוש שנות, את השאר במקומות אחרים. לונדון היא הבית מבחינתי. זה התחיל כשמבחינה עסקית ראיתי צורך לגור בלונדון. במקומות אחרים גם קיבלתי הערכה ופה כל הזמן הטרדות. חקרתי אותי גם ב'90 וב'91 ו'92. יחידה אחרת של המשטרה חקרה אותי, ומס הכנסה. ביולית חלק גדול מהזמן שלי בארץ בחקירות והטרדות, שחלקן הגדול נסגרו. זה לא שאני לא אוהב את ישראל, אבל רק כאן אני מוטרד כל הזמן."

אימים ועיקולים

פרי מודע לעובדה שאינו ניצב בראש רשימת האנשים האהודים בארץ. שמו מתקשר מיד עם עושים ניצולי השואה, דבר שכמעט אין נורא ממנו בציבור הישראלי, למרות שלא בכך הואשם והורשע. המילים "גרמניה" ו"גרמניה" גרמו תחושה, שלובתה בתקשורת לאורך השנים, שמדובר בכ"סטים שגרמניה חיבת לניצולי השואה, ובהם שלח העו"ד את ידו. לא כך פני הברורים.

הפנסיה הגרמנית הוצעה באופן שווה לכל נפש, לא רק בישראל, כמין תוכנית השקעה שבעותה גייסה גרמניה כסף ותמורתה נתנה פנסיה חודשית נדיבה. ב'37 נתנם ההסדר של גרמניה וישראל בנושא, אולם המדינה לא עשתה דבר כדי ליידיע אנשים בתוכנית ההשקעה. פרי ועו"ד ניסו קלטה את זה רגע לפני שהשער נסגר, בסוף '83. במצב בוק הוא החתים 30 אלף איש, מתוכם נכנסו בסופו

שנים, כולל הליך הערעור. המשפט במחוז השטרע על יותר מ'120 ישיבות, במהלכן העידו עשרות רבות של עדים והוצגו יותר מ'7,000 מוצגים ומסמכים. "המדובר במרמה שיטתית, מתוכננת היטב, מתחכמת", קבע השופט זכריה כספי והרשיע את פרי בניגוד ל'530 מיליון מארק גרמני מלקוחותיו. כקבלת דבר במרמה בנסיבות מהמירות, בתיווך ועיסוק בביטוח שלא בהיתר או ברישיון, בשיבוש הליכי משפט והרחה בחקירה. שופט העליון ארמונד לוי כתב בערעור, בהסכמת השופטים סלים ג'בראל ודניאל רנצינגר, לגבי פרי והתבהרה שהקים, "הארגון ליימוש האמנה לביטוחן סוציאלי". "הם רימו והולילו שולל במשך כמעט שני עשורים את לק" חותיתם, תוך שהם גונבים כספים שהופקדו בידיהם. את מעשיהם ליוו המעריצים במיזג שווא... את כל אלה עשו המעריצים לאחר מחשבה ותכנון מדוקדק".

החברה ממשכה לעבור גם היום, מעסיקה כעשרים עובדים ומטפלת בהחזרי ההלוואות. פרי משקיע מיליונים בניסיון לבטל את פסק הדין, משוכנע באמת ובתמים, עד כמה שניתן להעריך, שהוא לא פגע באיש, אלא להפך: "האנשים שעשו את זה רכשו את קופת הפנסיה הכי טובה שאפשר היה לרכוש כמעולם ולא תחזור לעולם, ואני לא מגזים. אין אדם שלא יצא מהסיפור יותר טוב ממה שני כנס".

אין מחלוקת על טיב ההצעה הגרמנית. אבל אתה לקחת את הזכות שלהם לרנטה ועושה בה ברצונך, ללא אישור. "לא, זה לא שקלתי וכות של מישור. אין לו את הזכות הזאת. אני נתתי להם משהו, לא לקחתי מהם כלום. הם לא היו צריכים לקבל את זה".
יש להם. הם אולי היו מתקשים לממש אותה בלעריך, אבל

פרי במהלך משפטו. "זה תיק מורכב ומושט בו זמנית. בחמש דקות אני יכול להסביר. אם יבינו, זו שאלה אחרת" | צילום: תומריקו

אתה לא יותר מהמתווך בין האדם לזכות שלו. אולי חוסר ההבנה המעמיקה הזאת עומד בבסיס כל מה שקרה? "זה כמו שעו"ד מטפל טיפול משפטי במישהו ולזקק שכת. זה לא מה שצריך להיות, ונתתי הלוואות בתנאים טובים. תמיד בסוף העסקה, כשמישהו מרוויח כסף, אפשר להגיד שהיה יכול לקחת פחות. אם הייתי לוקח פחות, אולי הייתי מרוויח ואולי מפסיד".
ועל זה העמסת במשך השנים כל כך הרבה שקרים והס"תבבויות, שינית גרסאות.
"יש כאן חטא קדמון אחר שלי. עברתי על חוקי הפיקוח על מטבע זר, שהיו קיימים כאן עד '98, ומאז התבטלו כי לא היה בהם היגיון. אסור היה להיות בעל מניות של חברות בחו"ל בלי אישור מהמפקח על מטבע זר. כשפניתי אליו לא קיבלתי אישור, ובכל זאת הקמתי חברות בחו"ל והייתי בעלים דה פקטו שלהן. אתה לא יכול להודות ברוב כזה כשאתה עושה עבירה כזאת, לכן שקרית. כשבוטלו חוקי המטבע הזר בוטלו גם כל העבירות שביצעתי".

שקרת כדי להזניק מעבירה קלה והגעת להרשעה בעבירי רות המזוהות הרבה יותר. אתה לא מצטער על זה?
"יש אופציה אחרת שאני באמת מצטער שלא עשיתי. אם הייתי עושה את כל זה כתושב חין, חץ יותר מ'180 יום בשנה בחו"ל, הייתי זכאי להקים חברות, לא הייתי צריך לשקר, ולא הייתי כאן היום. אבל היה לי קשה לעשות את זה. עליתי ארצה לא כדי לדרת ממנה".
השקר הוא גם כלפי הלקוחות.
"מה פתאום? כשמישהו לווה ממני כסף, מה אכפת לו מי מלווה לז מה זה העניין של זה אני צריך לשאול את מי שלי-וה מי הוא, לא להפך. לא שקרית להם פשוט כי לא אמרתי

של דבר לתוכנית הרך המשרד שלו 13 אלף איש. הגיל הממוצע של הנרשמים היה 67. באופן טבעי, כרבע מהם הם ניצולי השואה (כמו פרי עצמו, אנב, שנולה בגטו קרקוב). 4,000 מהנרשמים הביאו כסף מהבית - עד 100 אלף מארק - שילמו לו דמי טרחה ומקבלים מאז מדי חודש רנטה נאה של יותר מאלף מארק. 9,000, שהם נשואי ההרשעה, באו בלי כסף וקיבלו ממני הלוואות כדי לשלם לביטוח הלאומי הגרמני. את הלוואות האלה גבה מהם פרי ברגע שתחילו לקבל את התשלום החודשי, על ידי ניכויים מהרנטה. שם הדברים התחילו להסתבר.
פרי טען שהוא מתוודע עובדים הלוואות מבנק קנרי, אולם למעשה הקים מערכת מסועפת ומסובכת של חברות בחו"ל, חלקן פיקטיביות, ונתן את הלוואות בעצמו. החלק הביעיתי ביותר היה החוזה הלוואה. מלבד שכת הטרחה שלו החוזה הסכום המקורי בתוספת ריבית, והחתמו הלקוחות על הסכ"מי ביטוח חיים, לכאורה כדי לבטח את פרי למקרה שימתו לפני שההלוואה תוחזר. למעשה לא נעשה כל ביטוח אמיתי, והסכומים לגבייה היו אדירים. כדי להחזירם נדרש לעיתים מלאו כסום הרנטה למשך תקופה ארוכה.
מרבית הלקוחות התחילו לקבל בגיל 65 רנטה של 100*150 מארק, מתוך כ'2,000, ששילמו הגרמנים. רבים מהם שמוו בסכום שקיבלו, או לפחות לא התלוננו. נגר מאות שתלוננו וביקשו לחזור בהם מחלק מהסכום ולקבל לידיהם את הכסף. בלתי גורל יותר מההרנטה, הפעיל פרי מערכת גבייה אנגרסי-כית ביורו. מתכבים מאיימים נשלחו, דירות עוקלו ואנשים מבוגרים מצאו את עצמם מאבדים את כל רכושם.

חקירת המשטרה החלה בעקבות סדרת תחקירים שנשט 90 ב"דיעות אחרונות". המשפט עצמו נוהל במשך שש

להם כלום, לא אם אני בעלים של חברות ולא אם לא".
הפעלת צעדים אנטיביוטיים בלפי לקוחות שמירבו לשלם את כספיהם העתים שנביתים.

"בעיניי מערכת המשפט קיימת כדי שאנשים יקטו צעדים משפטיים, לא צעדים אנטיביוטיים, וזה מה שעשיתי. מי שלווה מבנק, לא מוכר את הבית שלו אם אין לו כסף להחזיר, ואתם לא קוראים לזה אנטיביוטי. אין לנו אף לקוח שלא שילם כי לא היה לו. אנתנו נתנו להם את הכסף לשלם, את הרנטה. יש כאלה שרצו שישאר להם יותר ממה שנתנו להם. אלפים ממשיכים לקבל את הרנטה ומע'ריכים מאוד מה שעשינו בשבילם".

יש כך המלה על האישה בת ה'90 שעיקלה את את הבית?

"עזוב מה אתה חושב על הנסיבות, ברמה האנושית. אין לי שום אפמיה. לא עשיתי רע, רק טוב. הסיפור לא נכון. יש לאישה הזאת עוד נכסים. היא ניתנה להעביר את הבית על שם בתה כדי לא לשלם לי כסף שמגיע לי, וזה שיקול של עורכי הדין שלי. היא התגייסה על ידי אנשים שביקשו להרע לי".

עוד כמה אתה מאמין ביכולת שלך להפוך את תוצאות המשפט?

"אני משקיע משאבים כספיים, יש לי צוות מאוד רחב שלא כולו עובד בשכר, חלק מהם מתוך אמונה עוה שנעשה כאן עוול. אני מאמין שיתפס נצליח להסביר. זה תיק שאם מורכב ופשוט ביוזמנית. במשך דקות אני יכול להסביר. את יבינו, זו שאלה אחרת. אני לא חושב שרודפים אותי באופן אישי. המערכת יכולה לטעות, אלה אנשים, והיא יכולה גם לתקן את עצמה. אני מאמין במשפט, כמו שאדם דתי שקרה לו דבר נורא לא מפסיק להאמין בדת".
לקחת גם יועצי תקשורת בשכר. אתה מנסה לתקן את התדמית הציבורית שנבנתה לך?

"לא, רק כדי שהכל יהיה מסודר. אף פעם לא התע'סקתי עם זה, כי הייתי בטוח שאוכה במחוזי וכולם יראו את האמת. בדיעבד אני יכול להסכים ש-PR זה דבר שלא עשיתי כמו שצריך. מוסרית אני יודע שגם עשיתי משהו טוב וחשוב לאנשים, גם הרווחתי ביושר כסף טוב וגם גרמתי לכניסת הרבה מטבע זר למדינה".

אתה חושב על האפשרויות שתרצה את מלוא העונש?
"אני לא חושב על זה בכלל. אין לי זמן. אחשוב עליו אם חלילה יקרה. כרגע אני עסוק בלהביא לתיקון המצב".

לא מסתכל בראי

מכיוון שאינו עוסק בחשבון נפש, וגם פעילויות אחרות נמנעת ממנו בכלל, עוסק פרי רוב הזמן בקריאה. כרגע הוא קורא באנגלית ספר על מצבם ואלקירי - המרד נגד היטלר - משפר בעזרת ספרים את האיטלקית שלו ומתחיל ללמוד רוסית. "כשאצא מפה בטוח אדבר ערבית", הוא מחייך.

אילו ידעת ב'83, כששמעת על הפנסיה הגרמנית, שהיא ניתנת לך כל כך הרבה ותיקה כל כך הרבה, היית נכנס לזו?

"אם הייתי יודע אילו קשיים הולכים להיות בטיפול בנושא הזה, לא הייתי מתחיל. הייתי עו"ד מבוסס כבר אז, ולא רציתי לעבור עד גיל 67. לא הייתי מתחיל, ואני אומר זאת אפילו בלי קשר לעניין הפילי. זה היה קשה מדי".
ובשאתה מסתכל בראי, אתה אומר לעצמך שאתה בסדר, שפתם לא העריבו מה שעשית?

"אני לא קם בבוקר ומסתכל בראי. לא צריך להסתכל בראי כדי לחשוב מחדש. אני לא מצפה שיקירו אותי. אתה לא עובד בעסקים שבביל לקבל חוקה, אלא כדי לקבל תוצאות".

איך אתה מסביר לעצמך את כל מה שקרה?
"ברור שאני עושה טוב ומקבל רע, זה לא כוחות הרשע פועלים נגדי, או כנראה שהייתי צריך לעשות אחרת, אבל אני לא יודע איך. עשיתי נכון, אולי לא טקטית. הדרך שאני נקטתי בה, המשפטית, היא בעיניי הדרך התרבותית. פה ישבים אנשים שמתפללים בדברים בצורה אחרת".
הדרך שלך בריאה אותך לאותו מקום.
"אז מה אתם רוצים להגיד לי, שאין צדק? אין צדק".

מתי הגיע רגע השבירה?
"הוא עוד לא הגיע. מה זה בעצם רגע שבירה?"
זה להגיד לעצמך אבל ואני לא יכול יותר.
"ואז הוא מה? לעזאזל כן, אבל לעזאזל הכל לא. זה עוד לא הגיע".

מאין אתה שואב כוח?
"אני מאמין שזה עוול. התחסתי עם הזמן. כשאתה נחתך ויש צלקת, עם הזמן המוקם פחות רגיש ממקומות אחרים. כנראה שאתה מתחסן".
יש לו ארבעה כרדים משתי גנותיו, בני שלוש חצאי עד 13. כששואלים אותו אם אליהם הוא מתגעגע יותר מכל, פרי לא עונה, רק מניד ראש כאומר "אלא מה?"
הם באו לבקש?
"כרגע רק שתי הבנות, אבל הם יגיעו".

הוא מחייך פתאום, לא את החיוך הספקני שתלוי בו וויית פיו רוב הזמן, והרגע נראה כמו סבא. שכל מה שהוא רוצה באמת לרבר עליו זה הנכדים. אבל הוא עוצר את עצמו לפני שחרגע מתממש. הוא לא ייתן לרגש להזיז אותו מהמטרה, גם לא להרע עין. ■

קרב במשקל כבד

שורת כלכלנים ועורכי דין פועלים למען ישראל פרי כדי לשכנע ששתי הערכאות המשפטיות טעו בעניינו. הפרקליטות, לעומת זאת, בטוחה בצדקת ההכרעות. בימים הקרובים יוחלט אם הוא יזכה לדיון נוסף בבית המשפט העליון

אל מאבקו של ישראל פרי לטיהור שמו בפרשת הפנסיה הגרמנית הצטרפה שורה של עורכי דין ומומחים מתחומים כלכליים. רובם בשכר, דלקם בהתנדבות, וכולם משוכנעים שנעשה עולל לפרי ושכתי המשפט לא הבין את השיטה הכלכלית המסובכת שבנה האיש. כמה מהם מגדירים אותה "גאונית".

עורכי הדין שלו בערכאות השונות היו מיכאל קירש, יעקב וינרוט, ישראל וולנרמן ושירה דונ' ביץ'. אל הצוות הצטרף בערעור פרופסור עמרי ידליון, מומחה למשפט כלכלי מהאקדמיה, שהרגיש כי הוא צופה בעיוות דין נידר והחליט להתייצב בבית המשפט לראשונה בחייו. פרופסור מרדכי קרמניצר מהמכון הישראלי לרמקוטרית, לוחם זכויות אדם ותיק, חרש במיוחד את רישונו לעיריית כ"ת דין ומייצג כעת את פרי. "בית המשפט לא הבין את עניין הביטוח, שכל כולו לטובתו של פרי, כדי שיוכל לעמוד בסיכון שלקח", הוא אומר. "ההתנהגות של פרי בעניין השקרים היא חמורה, אבל לא מרשיעים אדם בעבירה פלילית בגלל ששיקר או בגלל שחשבים שהתנהג בצורה לא הוגנת".

השופט אלעזר ריבלין. האיש שיכריע

ההגנה: כולם הרוויחו

פרופסור אמיר ברנע, מומחה לבנקאות, טען בחוות דעת לעליון: "פרי לא גנב, אלא העניק שירות ביטוח מקורי, שלא קיים בעולם הביטוח". פרי פסור ג'ורג' פלטרס מאוניברסיטת קולומביה, אחד

מגדולי המומחים בעולם למשפט פלילי, פועק בהכנת חוות דעת, כתב בתמצית שהעביר: "התנהגותו של פרי לא הייתה מוגדרת גניבה והוא לא היה מורשע בגניבה באור"ב, בגרמניה, באנגליה ובמקומות נוספים באירופה". הכלכלנים ובכירי האוצר לשעבר, הפרופסורים יקיר פלסטר וזורא סרן, טענו בחוות דעת משלהם כי האיטור שקבע בית המשפט המחוזי על פרי לגבות פרמיה על ביטוח עצמי של ההלוואות שנתן מהווה תקרים מסוכן ונוק למשק, ומכאן שפרי על עשה כל רע. דורון רע, לשעבר המפקח על הביטוח באוצר, הגיש וללא שטר תצהיר שבו הוא מספר שחמיו וחמותו היו לקוחות של פרי בהמלצתו, וכי הוא משוכנע שכל גניבה לא הייתה בתוק, רק רוח לכולם. הכלכלן אשר בלאס ומנכ"ל בנק טפחות לשעבר דוד בלומברג העירו אף הם לטובתו, והבאו חוות דעת של אקטוארים בכירים.

מחוקק בכל אלה פנה כעת פרי בצעד נדיר אל בית המשפט העליון בבקשה לדיון נוסף בתיק. הטענה היא ששתי המשפטים הרחיב את הגדרת שלוש העבירות - גניבה בידי מורשה, קבלת דבר במרמה ועבירות ביטוח - מעבר לנהוג ויצר בכך הלכות חדשות ונוקשות. אם לנסות לפשט את הדברים, טוענים אנשי צוות פרי שלא מדובר בגניבה, כי פרי לא גנב דבר מאיש, רק נתן כספים שלא היו להם (ולראיה, הם אומרים, מאות הלקוחות המרוצים גם היום), כי הוא מעולם לא רימה את לקוחותיו כשהסתיר מהם את מכנה עסקיו, שכן אין הדבר מעיינים והם רק הרוויחו, שהביטוח העצמי שהוא עשה כלל אינו בגדר עבירה, ושהפרמיות שניגבו לא רק שלא היו גבוהות אלא סבירות ואף נמוכות מהמקובל.

פרי, הם אומרים, השקיע השקעה כספית עצומה ולקח על עצמו סיכון כלכלי גדול, שאיש מהלקוחות לא חלק עימו. הם נהנו רק מהרווחים, והיו נהנים מהם גם אם מולו תבונתו של פרי לא היו משקפים לו והופכים אותו לאדם עשיר. בנוסף, פרי אפילו לא גבה את כל הכספים שחייב עבורם, כיוון שעם מותו של הלקוח נמחק כל חובו, ורק קצבת השאירים ממשכיכה להגיע אל משפחתו.

הם מציינים את העבירה על חוקי המטבע הור כעבירה היחידה, זו שגרמה לפרי לשקר לגבי מהות עסקיו מול המדינה במקרים שונים, ומסבירים שאחרת לא יכול היה להרוים את השיטה שהועילה ללקוחות, למדינה וכמובן לו עצמו. הם אינם מתייחסים בפנייה לדיון חוזר לעבירות של שיבוש הליכי משפט והדחה בחקירה.

"במסעי הדין של פרי יש טעויות קשות, חלקן כלכליות גרידא וחלקן טעויות

משפטיות ממש עם מרכיב כלכלי", טוען פרופ' ידליון. "הטעויות כולן נובעות מהבנה בלתי מס' פקת במשפט מסחרי ובכלכלה, ומנכונותם של השופטים להכריע על סמך ידיעתם השיטתית במקום על בסיס עדויות מומחה או ראיות מק' צועיות אחרות.

"הרשעתו על סמך שקרים ששיקר, ואין בינם לבין הונאת הלקוחות דבר, מטשטשת את קו הגבול בין המוסר לבין המשפט הפלילי. הע' דים שהעידו נגד פרי היו רק לקוחות שהפרו עימו חוזה, שפרי תבע אותם ושכתי המשפט עצמו סבר שהם לא אמינים. אלה רק חלק קטן מהטעויות שיצרו עיוות דין ועולל חמור לפרי. ההתערבות שלו לא נבעה מגניבה או מהונאה, אלא מיוזמת יוצאת דופן ומיכולתו להתמודד באופן מתוחכם ויצירתי עם מכשולים רגולטוריים ופיננסיים. תחכום זה לא הובן על ידי בית המשפט והיה בעוכריו, אבל הוא איפשר למספר כה גדול מלקוחותיו ליהנות מהפנסיה הגרמנית ללא כל השקעה מצידם. העובדה שפרי קיבל עשר שנות מאסר בשל שגיאות חמורות כל כך של שתי ערכאות משפטיות אמורה להדיר שנה מעיניו של כל אזרח בישראל".

במרס 1990 פירסם נח קליגר את הראשונה בסדרה של שלוש כתבות על "הפנסיה הגרמנית", שהוגדרה כאחת ההונאות הגדולות שידעה המ' דינה. הוא היה הראשון להשוף את העובדה שפרי קיבל את כספי הפנסיה של לקוחותיו מגרמניה, אך לא העביר את חלק הארי של הכסף אליהם, אלא לארגון ולארגוני הבת הפי' כטיבים שהקים במקומות שונים בחו"ל. לפרסום הסדרה קדמו ארבעה חודשים של חקירה אינטנסיבית שניהל אותה קליגר, בישראל ובגרמניה, בעזרת מומחים למשפטים, לכלכלה, לבנקאות ולביטוח. "ברור שגם עם פרי עצמו שוחחתי", כתב קליגר, "ואני מודה שלולא ידעתי כבר אז, בתום אותה חקירה ועל סמך החומר שכבירי, כי האיש באמת רמאי בכל קנה מידה, ייתכן שהייתי מאמין להסבריו. אין ספק שהוא אמן הדיבור והשכנוע". פרי תבע את העיתון על היוצאת דיבה, אולם כל התביעות נסגרו לאחר שהורשע בבית המשפט המחוזי.

התביעה: תאוות בצע

בניגוד לאנשים שהתייצבו מאחורי פרי, בפרקליטות שומרים על פרופיל נמוך, כולל בקשה למנוע פרסום תמונתו של הפרקליטים המובילים בתיק. צוות נחב של פרקליטים מהמחלקה הכלכלית עסק בפרשה, בראשם ע"ד מיכל רוזנר ועודד המעליה ע"ד אביה אלף, מנהלת המחלקה. שם משוכנעים שלא נגרם לפרי כל עולל, אלא להפך, כפי שקבעו גם שלושת שופטי העליון, ושהוא פשוט מתקשה לקבל את ההש' לבת הקשת של מעשיו ואת דחיית ערעורו ולכן ממשיך בניסיונותיו.

התניית המומחים, לדברי גורמים בפרקליטות, היא ניסיון להעביר את הדיון מהפסים הפליליים לפסים כלכליים שאינם מיון העניין. לא אופן חישוב הפרמיות, לא מהות הביטוח העצמי ולא השאלה אם וכותם של הלקוחות לדעת של מי התבי' רות שמבטחות ומלוות להם עמדו במרכז הדין וההרשעה. לדברי אותם גורמים. "השאלה היא לא כמה קיבל אדם, אלא כמה כסף גרעו ממנו, ואם עשו את זה בהתאם לרשות שנתן לו או לא נתן. זו מהות המשפט הפלילי. גניבה בידי מורשה היא לקחת נכסים של משהו אחר, נכסים שניתנה לך רשות ספציפית לעשות בהם משהו, ולעשות משהו אחר. העובדה שהאדם לא ידע או לא התלונן על הגניבה אינה משנה, כמו במקרים של עבירות פליליות אחרות בהן הקורבנות אינם מתלוננים מסיבות שונות".

בתשובה לבקשה לדיון נוסף נכתב: "שלושת שופטי הרכיב הסכימו פה אחד שהראיות הרבות שהוצגו בתיק מוכיחות מעבר לכל ספק סביר כי מתוך תאוות בצע שאינה יודעת שובע פרי הוליד שולל את לקוחותיו במשך כמעט שני עשורים וגנב מאות מיליוני מארקים גרמניים מכספי הפנסיה שהופקדו בידיו. הוא הגיג עצמו כמי שפועל לייצג את הוכאים לרנטה מגרמניה והקים מנגנון תאגירי ומי' מוני מסויע ביותר, שתכליתו האמתית הייתה לשמש אמצעי להגדלת נכסיו שלא כדיון על חשבון לקוחותיו".

לדברי הגורמים בפרקליטות, העתירה לדיון נוסף מתבססת על ניתוק משפטים מתוך המכלול של פסק הדין וניסיון להביט בעובדות מסוימות תוך התעלמות מעובדות שמוכיחות כי פרי אכן אשם. אין, לדבריהם, כל עילה לדיון נוסף בפרשת פרי והפנסיה הגרמנית. שופט העליון אלעזר ריבלין אמר להכריע בימים הקרובים אם ית' קיים דיון נוסף בפרשה.

השופט אדמונד לוי כתב על פרי והחברה שהקים: "הם רימו והולילו שולל במשך כשני עשורים את לקוחותיהם, תוך שהם גונבים כספים שהופקדו בידיהם"

פרופ' עמרי ידליון: "התחכום שלו לא הובן על ידי בית המשפט. העובדה שפרי קיבל עשר שנות מאסר אמורה להדיר שינה מעיניו של כל אזרח בישראל"

חלק מהנהגרות של פרי. מימין: קרמניצר, ידליון, דובניץ, וינרוט ופלסטר